

(Данас, 15.6.2010)

Danas

Агилни политички аналитичар Ђорђе Вукадиновић, који већ годинама предњачи у јавном коментарисању појава и ликова са друштвене сцене, одлучио је да затражи заштиту суда од оштрих коментара на његов рачун које је изрекао Данасов колумниста, књижевник Светислав Басара.

Уштогљеним и помало смешним адвокатским речником речено, тако далеким од стила којим пишу и говоре и Басара и Вукадиновић, тужитељ - то ће рећи политички филозоф и аналитичар Вукадиновић - „трпи интензивне душевне болове“ јер је тужени - тј. књижевник Басара - у својој колумни у Данасу изнео тврдњу да је Вукадиновић „путем објављивања својих чланака допринео ексцесном понашању појединаца и мањих група“ на митингу одржаном поводом проглашења независности Косова. Вукадиновићу би ове болове колико-толико ублажила свотица од 750.000 динара, колико тражи да му исплате лист Данас, његов главни уредник и Басара лично.

Читаоци Данаса знају да је Вукадиновић годинама присутан и у Данасу - од кратких изјава и коментара дневних догађаја, до ауторских текстова и великих интервјуа. Данас је такође давао видан публицитет часопису који Вукадиновић уређује, и онда када није био на истим позицијама са сарадницима из Вукадиновићевог политичког круга, са чврстим убеђењем да тако доприноси ширењу јавног дијалога и подизању политичке културе - тако потребним интелектуално и морално девестираној Србији.

У најмању руку је за чуђење зашто је речити полемичар Вукадиновић, уместо директног сучељавања ставова са својим опонентом, решио да тражи заштиту правосудне бирократије. Данас, нажалост, има повелико искуство са неререформисаним српским правосуђем и може да охрабри Вукадиновића: шансе да докаже на суду да је трпео душевне болове зато што је неко критиковао, па и извргавао подсмеху његове ставове - нису мале. Да нешто дебело није у реду кад је реч о односу српских судова према медијима, Данасу је потврђено у више стручних расправа, о чему је јавност опширно обавештена. Српске судије ће тек морати да избистре шта су ауторски вредносни судови (на чијем изрицању и сам Вукадиновић гради своју каријеру), а шта тврде чињенице о чијој тачности или нетачности могу да суде судије од заната. Ако суд буде тражио да Басара докаже да је Вукадиновић био у спреси са онима који су палили америчку амбасаду и крали патике због проглашења косовске независности на исти начин на који се на суду тражи доказ да је неко неком заорао међу - он вероватно неће моћи да подастре доказе такве врсте. И ето прилике да Вукадиновић наплати свој душевни бол. Али он, као и сваки образовани читалац новина, зна да тужени то и не тврди.

Басара и Вукадиновић су у овом случају репрезенти два прилично удаљена пола у разумевању српских националних и државних интереса, и по питању Косова, и евроатлантских интеграција, ситнија питања да и не помињемо. Ствар је дубљих историјских процеса како ће се та питања разрешити - на суду свакако не. Данас је скромно мислио да отварањем страница за расправу о овим великим темама даје допринос њиховом решавању. Они којима та расправа изазива бол и који то успеју да докажу и наплате на суду, на добром су путу да ућуткају Данас. Нисмо очекивали да је међу њима и човек таквог медијског сензибилитета какав је Ђорђе Вукадиновић.